

909

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 września 1999 r.

w sprawie warunków wykonywania czynności kontroli celnej.

Na podstawie art. 277⁶ ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402 i Nr 72, poz. 802) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Kontrola celna towarów wprowadzanych na polski obszar celny i wyprowadzanych z polskiego obszaru celnego

§ 1. 1. W wypadku przywozu lub wywozu towarów, których posiadanie, obrót lub rozpowszechnianie umowy międzynarodowe lub przepisy odrębne uzależniają od spełnienia określonych wymogów, organ celny kontroluje spełnienie tych wymogów przed przyjęciem zgłoszenia celnego, a w wypadku gdy nadanie towarom przeznaczenia celnego nie wymaga dokonania zgłoszenia celnego — przed nadaniem przeznaczenia celnego.

2. Jeżeli przepisy, o których mowa w ust. 1, uzależniają przywóz lub wywóz towaru od posiadania pozwolenia, organ celny w momencie zgłoszenia celnego jest obowiązany w szczególności:

- 1) dokonać na oryginale pozwolenia adnotacji o ilości lub wartości przywożonego lub wywożonego towaru,
- 2) dokonać na oryginale pozwolenia adnotacji o całkowitym wykorzystaniu pozwolenia, jeżeli towar objęty pozwoleniem został w całości przywieziony lub wywieziony,
- 3) zwrócić oryginał pozwolenia zgłaszającemu oraz dołączyć kserokopię pozwolenia wraz z dokonanymi adnotacjami do karty zgłoszenia celnego, zastrzymywanej przez organ celny.

3. Przepisów ust. 2 nie stosuje się, jeżeli przepisy odrębne określają inny sposób postępowania.

§ 2. 1. W wypadku przywozu towarów podlegających oznaczeniu znakami akcyzy, na podstawie przepisów o oznaczaniu wyrobów znakami akcyzy, funkcjonariusz celny sprawdza, czy znaki akcyzy:

- 1) są autentyczne,
- 2) zostały nałożone prawidłowo,
- 3) nie są uszkodzone.

2. W wypadku przywozu na polski obszar celny towarów, na które polskie znaki akcyzy nałożono za granicą, funkcjonariusz celny sprawdza, czy znaki te zostały wywiezione z polskiego obszaru celnego zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

§ 3. 1. W wypadku przywozu lub wywozu towarów transportem przesyłowym, takim jak rurociągi, gazociągi i sieć energetyczna, funkcjonariusz celny nakłada zamknięcia celne na urządzenia pomiarowe służące do odczytu wskazań ilości przywożonych lub wywożonych towarów tym transportem, przed rozpoczęciem ich eksploatacji.

2. Podczas kontroli celnej funkcjonariusz celny porównuje dane zawarte w zgłoszeniu celnym z danymi z protokołów odczytu wskazań urządzeń pomiarowych, stosowanych przy transporcie, o którym mowa w ust. 1.

3. W wypadku przywozu lub wywozu towarów transportem, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz celny może uczestniczyć w czynnościach związanych z odczytem wskazań urządzeń pomiarowych, a udział w tych czynnościach potwierdza w protokole odczytu wskazań.

§ 4. 1. Złożenie towarów w magazynie celnym lub wyprowadzenie towarów z magazynu celnego jest dokonywane w obecności funkcjonariusza celnego, a jeżeli z ważnych przyczyn jest to niemożliwe — po uprzednim pisemnym powiadomieniu organu celnego.

2. Funkcjonariusz celny potwierdza złożenie towarów w magazynie celnym lub wyprowadzenie towarów z magazynu celnego w ewidencji towarowej prowadzonej w tym magazynie.

§ 5. 1. Zamknięcia celne mogą być nakładane na towary, opakowania lub środki transportu, gdy:

- 1) ze względu na warunki procedury celnej jest to niezbędne dla zachowania tożsamości towarów,
- 2) towary, którym nadano przeznaczenie celne wprowadzenia do wolnego obszaru celnego lub składu wolnoctowego, są przewożone z urzędu celnego do wolnego obszaru celnego lub składu wolnoctowego,
- 3) towary objęte procedurą składu celnego są przemieszczane do innego składu celnego,
- 4) towary znajdujące się w wolnym obszarze celnym lub w składzie wolnoctowym są przewożone do innego wolnego obszaru celnego lub składu wolnoctowego,
- 5) towary składowane czasowo są przewożone do innego miejsca znajdującego się pod dozorem celnym,
- 6) towary wprowadzone na polski obszar celny przewożone są drogą celną,
- 7) towary są złożone w magazynie celnym bez zabezpieczenia kwoty wynikającej z długu celnego.

2. Zamknięcia celne mogą być nakładane na pomieszczenia, składy celne lub magazyny celne w wypadku, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że towary w nich znajdujące się mogą zostać usunięte spod dozoru celnego.

3. Funkcjonariusz celny, który nałożył zamknięcia celne, jest obowiązany podać w protokole liczbę i rodzaj nałożonych zamknięć celnych i ich cechy identyfikacyjne.

4. Zamknięć celnych nie nakłada się w wypadku, gdy towary:

- 1) znajdują się na statkach morskich, z wyjątkiem broni palnej, materiałów wybuchowych, amunicji, środków obezwładniających, napojów alkoholowych, wyrobów tytoniowych i innych używek,
- 2) są przewożone, zgodnie z odrębnymi przepisami, bez opakowań, w otwartych wagonach, otwartych barkach lub innych środkach przewozowych, zwłaszcza gdy są to towary masowe,
- 3) posiadają cechy pozwalające w sposób nie budzący wątpliwości ustalić ich tożsamość, w szczególności posiadają numery fabryczne w sposób trwały umieszczone na towarze, albo gdy zgłaszający przedstawił opis, dokumentację techniczną lub zdjęcia fotograficzne towaru.

5. Organ celny może zezwolić na usunięcie lub zniszczenie zamknięć celnych:

- 1) osobie zwolnionej z obowiązku przedstawiania towarów w urzędzie celnym — na podstawie pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej lub innego pozwolenia organu celnego, lub
- 2) innym osobom — na podstawie pozwolenia organu celnego na usunięcie lub zniszczenie zamknięć celnych.

6. Osoby, o których mowa w ust. 5, mogą usunąć lub zniszczyć zamknięcia celne zgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniu i pod warunkiem zawiadomienia organu celnego, w trybie i terminie określonym w pozwoleniu, o rodzaju, ilości i cechach identyfikacyjnych zamknięć celnych.

7. Jeżeli w wyniku sprawdzenia zamknięć celnych funkcjonariusz celny stwierdzi ich uszkodzenie, usunięcie lub zniszczenie dokonane bez zgody organu celnego, jest obowiązany sporządzić protokół.

§ 6. W ramach kontroli celnej autentyczność dokumentów może zostać sprawdzona w wyniku:

- 1) oceny cech zewnętrznych i treści dokumentów,
- 2) oględzin znaków zabezpieczających, a w szczególności hologramów lub kodów, jeżeli dokument został w ten sposób zabezpieczony,
- 3) uzyskania od organów lub osób, które wystawiły dokumenty, potwierdzenia ich autentyczności,
- 4) dokonania przez organ celny lub inny organ albo instytucję ekspertyzy laboratoryjnej dokumentów,
- 5) ustalenia autentyczności podpisów, pieczęci i innych znaków urzędowych i firmowych,

6) porównania dokumentów z ich kopiami lub uwierzytelnionymi fotokopiami, które są w posiadaniu organów celnych lub zostały bezpośrednio przekazane organom celnym przez organy lub osoby, które wystawiły te dokumenty.

§ 7. Jeżeli przepisy prawa celnego ograniczają uprawnienia do korzystania ze zwolnienia od cła przez osoby wielokrotnie przekraczające granicę państwową, osoba przekraczająca granicę, przy zgłoszeniu towarów podlegających zwolnieniu od cła, składa deklarację według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia.

Rozdział 2

Kontrola procedur celnych i procedury uproszczonej

§ 8. W wypadku złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na korzystanie z gospodarczej procedury celnej lub wniosku o udzielenie pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej, organ celny może przed udzieleniem pozwolenia przeprowadzić u składającego kontrolę w celu ustalenia, czy:

- 1) sposób prowadzenia księgowości i dokumentacji związanej z przeprowadzanymi operacjami handlowymi pozwoli na ustalenie, czy przepisy prawa celnego będą stosowane właściwie,
- 2) osoba ta nie naruszyła przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych,
- 3) stan pomieszczeń lub terenu zapewnia pozostawanie towaru pod dozorem celnym, jeżeli procedura ma być stosowana w miejscach znajdujących się pod dozorem celnym.

§ 9. 1. W wypadku osoby, która uzyskała pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej, organ celny, co najmniej dwa razy w ciągu roku kalendarzowego, przeprowadza kontrolę dokumentów, danych handlowych i księgowości w celu stwierdzenia, czy przepisy dotyczące procedury uproszczonej były właściwie stosowane i czy osoba ta nie naruszyła przepisów prawa związanych z przywozem lub wywozem towarów.

2. W okresie stosowania procedury uproszczonej organ celny może żądać dostarczenia przez korzystającego z procedury:

- 1) opinii o sytuacji finansowej, wydanej przez bank prowadzący rachunek rozliczeniowy,
- 2) aktualnego zaświadczenia wydanego przez urząd skarbowy właściwy dla korzystającego z procedury uproszczonej potwierdzający, że korzystający z procedury uproszczonej nie zalega z podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa,
- 3) aktualnego zaświadczenia potwierdzającego, że korzystający z procedury uproszczonej nie zalega ze składkami na ubezpieczenia społeczne,
- 4) zaświadczenia o niekaralności osób kierujących działalnością gospodarczą korzystającego z procedury uproszczonej za przestępstwa przeciwko dokumentom, mieniu, przestępstwo gospodarcze lub przestępstwo skarbowe,

- 5) oświadczenia, że wobec korzystającego z procedury uproszczonej nie jest prowadzone postępowanie egzekucyjne, upadłościowe, układowe lub likwidacyjne,
- 6) zestawienia złożonych zgłoszeń celnych uproszczonych i zgłoszeń uzupełniających.

§ 10. Kontrola stosowania procedury dopuszczenia do obrotu polega w szczególności na:

- 1) sprawdzeniu przestrzegania warunków określonych przez przepisy prawa celnego, zwłaszcza w wypadku, gdy towar został zwolniony od cła ze względu na przeznaczenie lub cel przywozu albo z zastrzeżeniem nieodstępowania, a także gdy ze względu na przeznaczenie towarów zostały zastosowane obniżone lub preferencyjne stawki celne albo inne środki taryfowe,
- 2) zbadaniu spełnienia, przy stosowaniu procedury dopuszczenia do obrotu, wymagań określonych przepisami prawa, w tym dotyczącymi należności celnych.

§ 11. 1. Kontrola stosowania procedury tranzytu polega w szczególności na:

- 1) kontroli autentyczności i prawidłowości oraz terminu ważności dokumentów, z których zastosowaniem odbywa się przemieszczanie towarów, i innych dokumentów wymaganych na podstawie przepisów prawa,
- 2) sprawdzaniu zamknięć celnych,
- 3) kontroli przestrzegania terminu określonego dla objęcia towaru procedurą tranzytu.

2. W wypadku gdy przy przewozie towarów w ramach procedury tranzytu nie zostało złożone zabezpieczenie, w związku ze zwolnieniem korzystającego z procedury z obowiązku złożenia zabezpieczenia na podstawie art. 100 § 1 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402 i Nr 72, poz. 802), zwanej dalej „Kodeksem celnym”:

- 1) urząd celny, w którym towar został objęty procedurą tranzytu, niezwłocznie zawiadamia urząd celny przeznaczenia o rodzaju, ilości i wartości towaru objętego procedurą oraz wyznaczonej dacie przedstawienia towaru w urzędzie przeznaczenia,
- 2) urząd celny przeznaczenia, niezwłocznie po przedstawieniu w nim towarów, zawiadamia urząd celny, w którym towar został objęty procedurą tranzytu, o przedstawieniu towaru lub o niedostarczeniu towaru w wyznaczonym terminie.

§ 12. Kontrola stosowania procedury składu celnego polega w szczególności na sprawdzeniu:

- 1) czy towar objęty procedurą składu celnego nie został usunięty spod dozoru celnego,
- 2) ilości, wartości i tożsamości towaru złożonego w składzie celnym,
- 3) prawidłowości dokumentacji celnej, w tym złożonego zabezpieczenia.

§ 13. 1. Kontrola stosowania procedury uszlachetnienia czynnego polega na sprawdzeniu, czy osoba, której udzielono pozwolenia, prowadzi działalność zgodnie z przepisami prawa celnego oraz warunkami określonymi w pozwoleniu, a w szczególności czy:

- 1) osoba ta przestrzega wyznaczonych terminów, w tym terminu, w którym produkty kompensacyjne powinny zostać wywiezione, powrotnie wywiezione lub otrzymać inne przeznaczenie celne,
- 2) osoba ta prawidłowo prowadzi księgi uszlachetnienia czynnego, jeżeli przepisy prawa celnego wymagają prowadzenia takich ksiąg,
- 3) ilość lub procent produktów kompensacyjnych, uzyskanych w wyniku uszlachetnienia, zgodne są ze współczynnikiem produktywności zatwierdzonym przez organ celny lub wyznaczonym zgodnie z zasadami określonymi przez organ celny.

2. Organ celny może żądać przedstawienia przez osobę korzystającą z procedury uszlachetnienia czynnego zestawienia zawierającego:

- 1) wykaz towarów objętych procedurą uszlachetnienia,
- 2) wykaz miejsc i stanów, w jakich się znajdują towary objęte procedurą uszlachetnienia czynnego,
- 3) określenie wysokości cła, które nie zostało pobrane przy przywozie towarów lub które będzie mogło być zwrócone lub umorzone, jeżeli towary zostaną wywiezione poza polski obszar celny w postaci produktów kompensacyjnych,
- 4) wykaz produktów kompensacyjnych.

§ 14. 1. Kontrola stosowania procedury przetwarzania pod kontrolą celną polega na sprawdzeniu, czy korzystający z procedury prowadzi działalność zgodnie z przepisami prawa celnego oraz warunkami określonymi w pozwoleniu, a w szczególności czy:

- 1) przestrzega wyznaczonych przez organ celny terminów,
- 2) poddaje towary odpowiednim procesom przetwarzania.

2. Przepis § 13 ust. 2 pkt 1 stosuje się odpowiednio.

§ 15. Kontrola stosowania procedury odprawy czasowej polega na sprawdzeniu, czy osoba, której udzielono pozwolenia, wykorzystuje towar objęty procedurą odprawy czasowej zgodnie z przepisami prawa celnego oraz warunkami określonymi w pozwoleniu, a w szczególności czy osoba ta:

- 1) przestrzega wyznaczonych terminów, w tym terminu, w którym towary przywożone powinny zostać powrotnie wywiezione lub otrzymać inne przeznaczenie celne, i terminów uiszczania kwoty cła należnego za towary objęte procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od cła,
- 2) wykorzystuje towar objęty procedurą odprawy czasowej zgodnie z przeznaczeniem i warunkami, od których przepisy prawa celnego uzależniają możliwość objęcia towaru tą procedurą.

§ 16. 1. Kontrola stosowania procedury uszlachetnienia biernego polega na sprawdzeniu, czy osoba, której udzielono pozwolenia, prowadzi działalność zgodnie z przepisami prawa celnego oraz warunkami określonymi w pozwoleniu, a w szczególności czy:

- 1) wywóz w ramach procedury uszlachetnienia biernego został prawidłowo udokumentowany,
- 2) osoba ta przestrzega wyznaczonych terminów, w tym terminu, w którym towary wywiezione do naprawy lub produkty kompensacyjne powinny zostać przywiezione lub otrzymać inne przeznaczenie celne.

2. W okresie ważności pozwolenia na stosowanie procedury uszlachetnienia biernego organ celny może żądać przedstawienia przez osobę, której udzielono tego pozwolenia, okresowych sprawozdań z wykonania procesu uszlachetnienia oraz zestawienia zawierającego:

- 1) wykaz towarów wywiezionych w celu poddania procesowi uszlachetnienia,
- 2) wykaz produktów kompensacyjnych, które zostały przywiezione.

§ 17. Kontrola stosowania procedury wywozu polega w szczególności na:

- 1) sprawdzeniu przestrzegania warunków określonych przepisami prawa,
- 2) kontroli zgodności stanu faktycznie wywożonego towaru z danymi uwidocznionymi w zgłoszeniu celnym oraz dołączonych dokumentach.

Rozdział 3

Kontrola celna wykonywana w składach celnych, wolnych obszarach celnych lub składach wolnoctwowych oraz agencjach celnych

§ 18. 1. Organ celny jest obowiązany przeprowadzać okresowe kontrole składu celnego nie rzadziej niż raz w ciągu roku kalendarzowego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Okresowe kontrole składu celnego organ celny przeprowadza co najmniej raz w ciągu 6 miesięcy, gdy:

- 1) w pomieszczeniach składu celnego towary poddawane są procesom uszlachetnienia w ramach procedury uszlachetnienia czynnego, lub
- 2) w pomieszczeniach składu celnego towary poddawane są procesom przetworzenia w ramach procedury przetwarzania pod kontrolą celną, lub
- 3) na podstawie art. 80 Kodeksu celnego towary składowane w składzie celnym są obejmowane procedurą składu celnego lub dopuszczenia do obrotu bez przedstawiania ich organom celnym.

3. W trakcie okresowej kontroli składu celnego organ celny podejmuje odpowiednie czynności kontroli celnej w celu stwierdzenia, czy:

- 1) stan pomieszczeń oraz wyposażenie składu celnego zapewniają odpowiednie warunki składowania towarów, umożliwiają prowadzenie kontroli celnej

i gwarantują pozostawanie towarów pod dozorem celnym,

- 2) prowadzący skład celny prowadzi działalność zgodnie z warunkami określonymi w przepisach prawa, udzielonym pozwoleniu i regulaminie funkcjonowania składu celnego,
- 3) towary są składowane zgodnie z ustalonymi warunkami, a zwłaszcza czy przestrzegane są terminy składowania wyznaczone na podstawie art. 115 Kodeksu celnego,
- 4) działalność składu celnego nie została przerwana na czas dłuższy niż 3 miesiące,
- 5) rozmiar prowadzonej działalności uzasadnia dalsze prowadzenie składu celnego,
- 6) ewidencja towarowa jest prowadzona zgodnie z warunkami określonymi przez organ celny,
- 7) towary są poddawane zwyczajowym czynnościom, zgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniu,
- 8) towary są czasowo wyprowadzane ze składu celnego, zgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniu,
- 9) ilość towarów znajdujących się w składzie celnym jest zgodna z ilością wykazaną w ewidencji towarowej,
- 10) wykonane zostały zalecenia dotyczące usunięcia uchybień stwierdzonych w wyniku wcześniejszej okresowej kontroli składu celnego.

4. Organ celny może zakazać wprowadzania towarów do składu celnego lub wyprowadzania towarów ze składu celnego w czasie przeprowadzania okresowej kontroli składu celnego, nie dłużej jednak niż przez okres 3 dni.

5. W celu stwierdzenia, czy prowadzący skład celny prowadzi działalność zgodnie z przepisami prawa celnego oraz czy nie zostały naruszone warunki określone w art. 105 § 5 Kodeksu celnego, organ celny może zobowiązać prowadzącego skład celny do dostarczenia:

- 1) opinii o sytuacji finansowej prowadzącego skład celny, wydanej przez bank prowadzący jego rachunek rozliczeniowy,
- 2) aktualnego zaświadczenia, wydanego przez urząd skarbowy właściwy dla prowadzącego skład celny, że prowadzący skład celny nie zalega z podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa,
- 3) aktualnego zaświadczenia potwierdzającego, że prowadzący skład celny nie zalega ze składkami na ubezpieczenia społeczne,
- 4) zaświadczenia o niekaralności osób kierujących działalnością gospodarczą prowadzącego skład celny za przestępstwo przeciwko dokumentom, mieniu, przestępstwo gospodarcze oraz przestępstwo skarbowe,
- 5) zestawienia ilości towarów składowanych w składzie celnym,
- 6) zestawienia należności przywozowych i wywozowych, jakie mogą powstać w związku ze stosowaniem procedury składu celnego.

§ 19. 1. Kontrola działalności prowadzonej w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnoctwowym dokonywana jest co najmniej raz w ciągu 6 miesięcy.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na:

- 1) kontroli towarów wprowadzanych do wolnego obszaru celnego lub składu wolnoctwowego, znajdujących się w nich lub z nich wyprowadzanych, a zwłaszcza towarów, które podlegają należnościom przywozowym albo wywozowym,
- 2) kontroli ewidencji prowadzonych w związku z działalnością w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnoctwowym,
- 3) sprawdzaniu zgodności ilości i rodzaju towarów znajdujących się w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnoctwowym z informacjami wykazanymi w ewidencjach towarowych,
- 4) kontroli procedur celnych stosowanych na terenie wolnego obszaru celnego lub składu wolnoctwowego,
- 5) kontroli dokumentów potwierdzających spełnienie warunków określonych przez umowy międzynarodowe lub przepisy odrębne,
- 6) kontroli warunków składowania towarów, a zwłaszcza towarów, których składowanie związane jest ze zwiększonym ryzykiem lub wymaga specjalnych urządzeń,
- 7) kontroli przestrzegania terminu pozostawiania towarów w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnoctwowym, jeżeli termin taki został wyznaczony,
- 8) sprawdzaniu, czy osoby prowadzące działalność w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnoctwowym nie zalegają z cłem, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa lub składkami na ubezpieczenia społeczne ani nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko dokumentom, mieniu, przestępstwo gospodarcze lub przestępstwo skarbowe.

§ 20. 1. Organ celny jest obowiązany przeprowadzać, co najmniej raz w ciągu roku kalendarzowego, kontrolę działalności prowadzonej przez zarządzającego wolnym obszarem celnym lub składem wolnoctwowym.

2. W trakcie okresowej kontroli działalności prowadzonej przez zarządzającego wolnym obszarem celnym lub składem wolnoctwowym organ celny podejmuje odpowiednie czynności kontroli celnej w celu stwierdzenia, czy:

- 1) zarządzający wolnym obszarem celnym lub składem wolnoctwowym prowadzi działalność zgodnie z warunkami określonymi w regulaminie funkcjonowania wolnego obszaru celnego i składu wolnoctwowego,
- 2) zachowane zostały warunki umożliwiające organowi celnemu sprawowanie dozoru celnego.

§ 21. 1. Organ celny jest obowiązany przeprowadzić okresowe kontrole działalności agencji celnej nie rzadziej niż raz w ciągu roku kalendarzowego.

2. Kontrola działalności agencji celnej polega w szczególności na sprawdzeniu:

- 1) ewidencji i rejestrów prowadzonych w związku z działalnością agencji oraz innych dokumentów mających znaczenie dla kontroli celnej,

- 2) prowadzonej działalności pod względem zgodności z warunkami udzielonej koncesji i przepisami prawa celnego.

3. W celu stwierdzenia, czy prowadzący działalność w agencji celnej prowadzi ją zgodnie z przepisami prawa celnego i czy nie zostały naruszone warunki określone w art. 256 § 2 oraz w art. 259 § 2 Kodeksu celnego, organ celny może zobowiązać prowadzącego do dostarczenia w szczególności:

- 1) aktualnego zaświadczenia, wydanego przez urząd skarbowy właściwy dla siedziby lub miejsca zamieszkania prowadzącego działalność w agencji celnej, że nie zalega on z podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa,
- 2) aktualnego zaświadczenia, że prowadzący działalność w agencji celnej nie zalega ze składkami na ubezpieczenia społeczne,
- 3) zaświadczenia o niekaralności za przestępstwo przeciwko dokumentom, mieniu, przestępstwo gospodarcze lub przestępstwo skarbowe osób kierujących działalnością gospodarczą prowadzoną w agencji celnej,
- 4) umów o pracę oraz innych dokumentów potwierdzających wypełnienie warunku określonego w art. 256 § 2 Kodeksu celnego.

Rozdział 4

Kontrola celna wykonywana poza urzędem celnym albo miejscem wyznaczonym lub uznanym przez organ celny

§ 22. 1. Kontrola celna wykonywana poza urzędem celnym albo miejscem wyznaczonym lub uznanym przez organ celny może mieć charakter:

- 1) planowany,
- 2) doraźny.

2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, organy celne mogą wykonywać wspólnie z innymi upoważnionymi organami.

§ 23. Kontroli celnej, wykonywanej poza urzędem celnym albo miejscem wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, powinny podlegać w szczególności towary akcyzowe, rolno-spożywcze, elektroniczne oraz materiały i wyroby włókiennicze.

§ 24. Organ celny dokonuje ustaleń prawidłowości danych zawartych w zgłoszeniu celnym na podstawie dowodów, takich jak dokumenty i dowody rzeczowe, dane z ewidencji i sprawozdawczości, oględziny, zeznania świadków, opinie biegłych, szkice, zdjęcia fotograficzne, jak również pisemne wyjaśnienia i oświadczenia.

§ 25. Organ celny zabezpiecza dowody przez:

- 1) przechowanie ich u kontrolowanego w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu,
- 2) opieczętowanie i oddanie ich, za pokwitowaniem, kontrolowanemu na przechowanie,
- 3) odebranie ich, za potwierdzeniem odbioru.

§ 26. 1. Dowody utrwalone za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk oraz elektronicznych nośników informacji powinny być zabezpieczone przed zniszczeniem lub uszkodzeniem, w szczególności na

skutek działania środków chemicznych, mechanicznych, temperatury lub pola magnetycznego.

2. Opakowania zabezpieczające dowody powinny uniemożliwiać swobodne odtwarzanie lub kopiowanie. Każdy z dowodów powinien być opatrzony podpisem kontrolującego i zawierać numer akt sprawy oraz opis sposobu odtworzenia dowodu.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 27. Do postępowań wszczętych i nie zakończonych

przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 28. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 10 grudnia 1997 r. w sprawie sposobów i warunków wykonywania kontroli celnej (Dz. U. Nr 154, poz. 1007 i z 1998 r. Nr 24, poz. 129).

§ 29. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 września 1999 r. (poz. 909)

DEKLARACJA (wypełnić drukowanymi literami)

Niżej podpisany:

.....
(imię i nazwisko)

legitymujący się dokumentem uprawniającym do przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej seria numer, wydanym przez, oświadczam, że w ramach zwolnienia od cła określonego w art. 190 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, z późniejszymi zmianami) przywożę:

Nazwa wyrobu	Ilość sztuk	Pojemność jednostkowa	Pojemność całkowita
Wyroby spirytusowe			
Wyroby winiarskie			
Piwo			
Wyroby tytoniowe			

Ponadto oświadczam, pouczony o odpowiedzialności wynikającej z Kodeksu karnego, że w okresie ostatniego miesiąca nie skorzystałem ze zwolnienia od cła więcej niż dwa razy, wliczając towar zadeklarowany powyżej — w ramach normy przewidzianej dla wyrobów alkoholowych i tytoniowych (§ 1 ust. 1 pkt 3 i § 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 listopada 1997 r. w sprawie ustanowienia norm ilościowych lub wartościowych towarów, których przywóz z zagranicy jest wolny od cła, oraz ograniczenia uprawnień do korzystania ze zwolnień od cła na niektóre towary przywożone przez osoby przekraczające wielokrotnie granicę państwową — Dz. U. Nr 142, poz. 949).

Data:
(dzień) (miesiąc) (rok)

.....
(czytelny podpis)

910

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 września 1999 r.

w sprawie szczegółowych warunków i trybu powrotnego przywozu towarów.

Na podstawie art. 192 § 3 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063